

2007.g. marts (5)

Pirmais surdopedagogu izlaidums

Maruta Piterniece, LNS viceprezidente

Rēzeknes pedagoģiskajā augstskolā februārī risinājās nozīmīgs un skaists notikums – pirmais surdopedagogu izlaidums valstī. To varētu saukt par vēsturisku! 2,5 gadus tajā mācījās 43 pedagogi, lai iegūtu surdopedagoga izglītību: 19 no Valmieras vārdzirdīgo bērnu skolas, 24 – no Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātskolas. Pašā absolventu saimē bija 8 surdopedagogi ar dzirdes traucējumiem. To vidū: Inese Immure, Guna Priede, Ingūna Krama, Liena Kleina – Brūvere, Uldis Ozols, Olga Volonte, Andra Pļaviņa un Ilze Sala.

Ziņas no PNF

Vēlreiz par kongresa norisi

Atgādinām, ka [PNF kongress](#) notiks šogad **15. – 22. jūlijā Spānijas galvaspilsētā Madridē.**

*Lengua de Signos: Cuestión de derechos
Human Rights through Sign Languages*

Par plenārsēdēm

Tā norise būs tradicionāla. Darbs notiks vairākos virzienos un dažādās formās. Prasti no rīta notiek plenārsēdes par visai nedzirdīgo sabiedrībai nozīmīgiem, globāliem jautājumiem. Uzstājas referents un seko tēmas apspriešana ar dažādu valstu pārstāvju izteiktiem viedokļiem. Noslēgumā seko secinājumi un apkopojums, kas būtu darāms problēmas risināšanā.

Darbs grupās

Paralēli risinās darbs speciālās interešu grupās, kur pulcējas noteiktu interešu, novirzienu pārstāvji. Tur šoreiz tiks apspriestas tēmas šādās grupās: Nedzirdīgie jaunieši, Nedzirdīgie imigranti, Nedzirdīgie seniori, Nedzirdīgie ar citām invaliditātēm, Etniskās minoritātes, Lesbietes un geji, Nedzirdīgo vecāku bērni, Zīmju valodas tulkošana, Nedzirdīgo bizness.

Darbojas komisijas

Kongresa ietvaros darbosies šādas komisijas: Cilvēktiesības: uz valodu un kultūru; Zīmju valoda; Izglītība; Tehnoloģiju iespējas; Garīgā veselība; Medicīna: biotehnoloģija un bioētika; Attīstības valstis; Sievietes. Komisijās dažādu valstu pārstāvju darba rezultātā taps ieteikumi turpmākai nedzirdīgo dzīves kvalitātes uzlabošanai.

Forumi

Pēcpusdienās parasti notiek tematiskie forumi – plaši saieti. Tajos viens vadītājs

risina diskusiju par foruma tēmu un izaicina apmeklētājus uz brīvo domu apmaiņu.

Vakaros

Vakaros darbojas klubs – parasti kādā plašā kafejnīcā, un tajā pie kafijas tases vai tml. pulcējas, kontaktējas, sadraudzējas un apmainās adresēm visi, kuri to vēlas.

Vakaros notiek arī pašdarbības koncerti – daudzas valstis prezentē savus kultūras un mākslas sasniegumus. Notiek teātra izrādes, deju uzvedumi utml. Visā kongresa laikā darbojas izstāde, kurā var vērot katras valsts sniegumu – mākslā, tehnoloģijās, iespieddarbu klāstā, statistikas grafikos utt.

Notiek arī sirsnīgi atklāšanas un slēgšanas pasākumi.

Par cenām

Ja ir vēlme apmeklēt kongresa pasākumus, būs jāiegādājas ieejas biļete Kongresa pilī, kur risināsies lielais notikums.

Individuāli apmeklētāji var pieteikties iepriekš, varēs iegādāties biļetes arī uz vietas, iepriekš nepiesakoties: 1 diena – 150 EUR, 2 dienas - 300 EUR, 3 - 450 EUR, 5 dienas – 750 EUR. Iepriekš piesakoties, jāaizpilda un jānosūta (var arī elektroniski) pieteikums – reģistrācija uz adresi: pramoso.pacifico-meetings.com ([tur arī aizpildāmā pieteikuma anketa](#)).

Naktsmītņi un lidmašīnu biļetes kongresa komiteja nenodrošina. Par tām jāparūpējas, jāpasūta internetā vai tieši sazinoties, pašiem. Viesnīcu cenas Madridē svārstās atkarībā no servisa pakāpes 100 -200 un vairāk Euro par nakti (ar vai bez brokastīm). Lidmašīnas biļetēm cena var būt ļoti dažāda atkarībā no tā, cik savlaicīgi esat to pieteikuši, kā arī no izvēlētajās aviokompānijas, turklāt tiešo reisu no Rīgas pagaidām nav, tātad jālidno no Londonas, Amsterdams utt. Cenu šeit nav iespējams prognozēt.

Liekas, ka viens no izdevīgākajiem nokļūšanas veidiem būtu arī ar savu transportu vai tūrisma ceļazīmes veidā.

Oficiālie pārstāvji

No LNS kā oficiālie pārstāvji uz PNF Ģenerālo asambleju un kongresu dosies LNS viceprezidenti M.Piterniece un E.Vorslovs. Viņi piedalīsies arī PNF prezidenta vēlēšanā nākamam darbības periodam līdz 2011.gadam.

Izmantojiet šo izdevību!

Spānija ir skaista un interesanta zeme, kuru vērts kaut nedaudz apskatīt. Un ja to var savienot ar tik izcilu notikumu kā visas pasaules nedzirdīgo saietu – ir taču vērts tieši šovasar pacensties tur nokļūt.

Kas zina, kur būs nākošais forums! Piemēri liecina, ka tas var būt visai tālu – Amerikas, Austrālijas, Āfrikas u.c. kontinentā.

Uzmanību vecākiem un bērniem

PNF kongresa laikā Spānijā, Madridē no 2007.gada 16. līdz 22. jūlijam risināsies bērnu un pusaudžu nometne 2 grupās: 6 – 12 gadu veciem un 13 – 17 gadus veciem.

Nodarbību programma ļoti daudzveidīga: radošās darbnīcas ar dažādām nodarbībām, fiziskās aktivitātes, atpūtas un izklaides pasākumi.

Nometnē viesosies PNF kongresa līderi un arī bērni vienu dienu ierotīsies vērot kongresa norisi.

Tuvākas ziņas: www.deafchildrenandteencomp.org

Drosmīgajiem pieder pasaule

Cilvēkiem ar invaliditāti iespējams stažēties Eiropas Parlamentā

Eiropas Parlaments (EP) 2007.gadā uzsāk īpašu stažēšanās programmu personām ar invaliditāti, lai veicinātu šādu personu integrāciju darbavietā. Pieteikšanās no 15. maijam. Uz dalību programmā var pretendēt cilvēki ar augstākās izglītības iestādes diplomu, kā arī cilvēki ar zemāku kvalifikāciju.

Galvenais programmas mērķis ir piedāvāt lielākam skaitam cilvēku ar invaliditāti nozīmīgu un vērtīgu darba pieredzi, sniedzot viņiem iespēju iepazīties ar Eiropas Parlamenta darbību. Apmaksātas stažēšanās iespēju Eiropas Parlamentā piešķir uz 5 mēnešiem, un tā sāksies 2007.gada oktobrī.

Informācija – <http://www.apeirons.lv/index.php?p=1&jid=300>

Red. piezīme: *Interesanti būtu vērot, kas notiktu, ja savu daļību drosmīgi pieteiktu kāds nedzirdīgs cilvēks. Varbūt vērts pamēģināt?*

Raiņa skolai – 80

Raiņa skola nav pirmā vakarskola, bet visvecākā un vienīgā, ko dibinājuši tās nākošie audzēkņi. Tie izvēlējušies arī vārdu, ar kuru skola dzīvo gandrīz septiņu tūkstošu absolventu atmiņā.

Mazliet no vēstures

Skolai ar Raini ir īpašas attiecības. 1926.gada decembrī Rainis bija kļuvis par izglītības ministru. Skolas organizētāji atceras vairākkārtējus gājienu pie Raiņa un sarunas par skolas nepieciešamību. Kad Izglītības ministrija apstiprinājusi jaunās skolas statūtus, 1927.gada 16.septembrī 3. vidusskolas telpās Valdemāra ielā 2, skolas direktora Jāņa Liekņa vadībā sākas mācības. Gadu gaitā skola atradusies dažādās telpās. Kopš 1985.gada, kad notika apvienošanās ar Rīgas 7. vakarskolu, Raiņa vakarskola atrodas telpās Ģertrūdes ielā 32.

Mainījušies arī skolas direktori. Astoņdesmit gados Raiņa skolai bijuši deviņi direktori. Skolēnu un skolotāju atmiņās dzīvo ilggadīgie Raiņa skolas direktori Jānis Grīnvalds un Ārija Buka un bijušās 7. vakarskolas direktors Edvīns Kurciņš, kuri skolai atdevuši lielāko daļu sava darba mūža. Kopš 1985.gada skolas direktors ir Juris Šmits.

Skolas bagātība – skolotāji un absolventi

Nenovērtējama skolas bagātība ir ilggadēji, skolēnu mīļoti un cienīti skolotāji un talantīgi absolventi, kuru sasniegtais izskanējis visā Latvijā. Absolventu tālākās gaitas ir tradicionāls skolas darba kritērijs, tomēr ne vienīgais. Par atzinīgu vērtējumu uzskatām to, ka mūsu skola bieži vien ir kļuvusi par „ģimeņu” skolu, kurā māca un mācās divas vai pat trīs vienas ģimenes paaudzes. Dažādos laikmetu griežos skolai bijusi arī dažāda slava – pelnīta vai nepelnīta, esoša vai piedēvēta. Tomēr tā vienmēr sīkst centusies pamatos saglabāt atbilstību savam nosaukumam un tam skolas tēlam, ko veidojušas jau trīs skolēnu un skolotāju paaudzes.

Kas mācās Raiņa skolā

Rīgas Raiņa 8. vakara /maiņu/ vidusskolā sešās dažādās izglītības programmās katru gadu izglītojas 650 – 700 skolēnu no pirmās līdz divpadsmitajai klasei. Kopumā tā ir visai „raiba” publika, kur blakus nopietniem piecdesmit, četrdesmit un trīsdesmitgadniekiem izglītojas spuraini pusaudži, kuri jau paspējuši aizmirst, cik un kurās skolās mācījušies iepriekš; daudzsološi jaunie talanti, kuriem radušās domstarpības ar skolotājiem mūzikas vai mākslas specializētajās skolās; lauku jaunieši, kuri noticējuši arodskolu solījumiem reizē ar amata prasmi saņemt apliecību par vidējo izglītību; sociālā riska grupas pusaudži, kuri mācās pedagoģiskās korekcijas klasēs; jaunieši ar dzirdes traucējumiem. Ņemot vērā skolēnu kontingenta īpatnības, viena no skolas attīstības prioritātēm ir iespēja iegūt vidējo izglītību, vienlaikus respektējot skolēnu dažādās sociālās iespējas, iepriekšējo zināšanu līmeni, dzīves pieredzi.

Un ne tikai mācās...

Šodien ar zināšanu mācīšanu vien skola dzīvot nevar. Pats nozīmīgākais, ko kāda izglītības iestāde var paveikt skolēna labā, ir palīdzēt viņam atrast to jomu, kur viņa dotības var izpausties visspilgtāk, kur viņš jutīsies apmierināts ar savu veikumu. Skolā ir radīti apstākļi, lai skolēni, sekmīgi apgūstot tradicionālos mācību priekšmetus, varētu parādīt labas spējas arī citās mācību jomās, īpašu uzmanību pievēršot mākslinieciski radošajai darbībai.

Pateicoties skolas administrācijas izpratnei un Rīgas Domes IJDS atbalstam, interešu izglītības programmu ietvaros īstenoti muzikāli-dramatiski projekti kuros dzirdīgi un nedzirdīgi jaunieši, kopīgi darbojoties, radījuši ne tikai krāšņgas izrādes, bet arī savu pasauli, kurā invaliditāte nav šķērslis sapratnei.

Sadarbība

Mācību iestāde neatlaidīga darba rezultātā ir izveidojusies par pārliecinošu piemēru tam, ka nedzirdīgo jauniešu integrācija dzirdīgo jauniešu vidē un aktīva līdzdalība sabiedriskajā dzīvē ir iespējama. Skolā ir uzkrāta ievērojama pieredze ne tikai nedzirdīgo jauniešu izglītošanā, bet arī viņu iesaistīšanā sabiedriskās

dzīves norisēs gan skolā, gan plašākā sabiedrībā. Ciešas sadarbības saites skolu vieno ar Latvijas Nedzirdīgo savienību un Nedzirdīgo jauniešu un viņu draugu organizāciju „Efraims”.

Nevar nepieminēt dažādas sadarbības formas, kas laika gaitā veidojušās ar citām izglītības iestādēm. Galvenie skolas sadarbības partneri ir Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātskola, Valmieras NBIS AC, Rīgas 1. speciālā internātpamatskola u.c

Iepazīsimies ar LNS mītni

*11. klases skolnieces Daina Platace, Regīna Katakina,
Vita Kristoforova, Kristīne Urtāne*

2007. gada 23. janvārī Raiņa skolas 11. un 12. nedzirdīgo klases audzēkņi apmeklēja Latvijas Nedzirdīgo savienību. Bija pieņemšana pie LNS prezidenta Arnolda Pavlina. Viņš īsumā pastāstīja, ar ko nodarbojas darbinieki un kādus pakalpojumus viņi sniedz nedzirdīgajiem.

Ielūkojāties, pirmajā stāvā, izvietotajā Rīgas Nedzirdīgo biedrība, kur var iestāties LNS, saņemt informāciju, lai piedalītos visādos nedzirdīgo biedrības pasākumos. Vēl iepazīnām Komunikācijas centru, Zīmju valodas centrs, avīzes „Kopsolī” redakciju.

Uzzinājām, ka LNS ir arī savs muzejs - tur bija tik daudz materiālu par nedzirdīgo dzīvi. No muzeja stendiem visinteresantākais likās par avīzīti „Kopsolī ” - tā agrāk iznākusi uz lielākām lapām, un tajā vienmēr daudz interesantu rakstu par nedzirdīgo dzīvi, pasākumiem utt. Muzejā bija materiāls arī par nedzirdīgo skolu vēsturi. Mums pastāstīja, ka 1. stāvā atvērs informācijas centru – tur varēs saņemt ziņas par brīvām darbavietām un līdzīgu informāciju. Šis pakalpojums būs pieejams tikai dzirdes invalīdiem.

Surdocentrā mums bija ļoti interesanti apskatīt dzirdes aparātus, pulksteņus ar vibratoru, skaņas vibratorus – aukles, un citus palīgīdzekļus.

Pēc tam apmeklējām jauniešu un viņu draugu organizācijas „Efraims” biroju – kur uzzinājām par viņu darbu un pasākumiem.

Bija patīkami apciemot savas otrās mājas. Bijām diezgan pārsteigti, ka daudzi jaunieši šeit nav bijuši nevienu reizi! Tas nu mūs patiešām izbrīnīja! Ieejot LNS, radās mājīguma un siltuma sajūta. Tur ir ļoti patīkama atmosfēra un jauki darbinieki. Tikai ir viens mīnusiņš – tā atrodas diezgan tālu no centra. Liels paldies tiem, kas atrada laiku ar mums parunāt, mūs izvadāt un pastāstīt par šīm mūsu otrajām mājām!

INTERESANTS FAKTS

Nejaušas tikšanās ar Deividu Bekhemu

Anitas Homičas stāstu klausījās Elfa Zariņa.

Pirms Ziemassvētkiem biju Spānijā, Madridē, kur mani uzaicināja draugi-spānieši. Ļoti viesmīlīgi uzņēma, izvadāja pa visām malu malām, pabiju arī pie Spānijas karalienes, tiesa, aiz stiklotā žoga. Sabiju Spānijā vairākas dienas. Paspēju ieceļot arī modes Mekā- Francijā. Šajā laikā iegūtie ceļojuma iespaidi joprojām glabājas manā sirdī kā neapprakstāmi jauki pārdzīvojumi! Un tajos viens no interesantākajiem momentiem bija tikšanās ar pasaules futbola megazvaigzni Deividu Bekhemu. Lūk, kā tas notika!

Mani draugs kā gids pavadīja iepazīšanās gājienā pa bērnu slimnīcu, kur strādā viņa draugs. Izvadāja mani pa visiem stāviem, ielūkojāmie arī dažās palātās, kā tur izskatās... Atklāti sakot, mani tagad vēl vairāk kaitina mūsu slimnīcu apstākļi, jo tur viss bija tik higiēniski tīrs, grīdas, logi laistījās kā spoguļi un personāla darbinieku attieksm tik mīļa, it kā slimnīcīņi atrastos savās ģimenēs. Tātad, ejot pa gaiteni, man pretī nāca vesels bars ļaužu, kuriem sākumā nepievērsu uzmanību... Kad draugs pamudināja ieskatīties, liels bija mans pārsteigums- tur viņu vidū taču Deivids Bekhems! Bez apsardzes, tikai dažu fotogrāfu un žurnālistu ielēnkumā. Uzdrošinājos lūgt viņu kopā ar mani nofotografēties, un viņš piekrita uzreiz! Un ne tikai fotografējās, bet arī apjautājās par mani.

Biju apmulsusi un patiesi gandarīta par viņa uzmanīgo attieksmi... Stāstīju, ka esmu no Latvijas, kādā sakarā esmu te atnākusi, arī to, ka man ir trīs dēli utt. Saruna raisījās brīvi, bez aizspriedumiem un kompleksiem. No korespondentu puses ik pa brīdim zibsnīja fotozibšņi. Kaut nu zinātu, kurā preses izdevumā publicētas mūsu bildes! Slavenais sportists pastāstīja, ka atrodoties slimnīcā labdarības uzdevumā un ka ar to viņš bieži nodarbojas. Ziedojis gan naudu, izrakstot čekus, gan sagādājis dažādas dāvanas. Viņš pat parādīja man ziedošanai veltītos čekus...

Mūsu tikšanās noslēgumā Deivids Bekhems nodeva sveicienu maniem dēliem un uzdāvināja higiēniskās preces. Viņš atstāja uz mani paliekošu iespaidu kā sirsnīgs cilvēks – atvadoties nobučoja mani uz vaiga un novēlēja jaukus Ziemassvētkus. Aiz laimes vai lidoju- tas taču bija Deivids Bekhems!

Ģimenes stāsti

Kad satiekas divas dažādas pasaules...

Daiga Delle

Ieva Ziedīņa – Virtīga un Raitis Virtīgs – viņus nevarēja nepamanīt kādā sportistu un viņu draugu ballītē. Pirmkārt, skaisti cilvēki, otrkārt, Ieva ir dzirdīga, savukārt Raitis - nedzirdīgs. Kad ballīte bija galā, Ieva mudināja Raiti sestdienas vakaru turpināt nakts diskotēkā, ar piebildi, ka viņa, lūk, respektējot Raita tusiņus, kur piedalās Raita nedzirdīgie draugi. Tas man

Joti iepatikās un jau tad zināju, ka lūgšu viņus kļūt par Valentīndienas pāri intervijai mūsu avīzē. Diemžēl mīlētāju diena ir garām, bet lasītājiem šis pāris varētu būt interesants arī tāpat, jo dzīve taču turpinās un labi, ka tajā sava vieta ir mīlestībai.

Mēs satiekamies Krasta ielas Lidiņā. Viņi ir atbraukuši visi trīs- Ieva, Raitis un viņu puisītis Daniels. Mazais puisītis pavisam drīz kļūs 4 gadus vecs un no tēta mantojis mīļumu, bet no mammas – smukās lielās, brūnās acis. Patīkami vērot, kā abi jaunie cilvēki rūpējas, lai mazajam būtu labi.

Īsts mīlestības auglis – nodomāju. Manas domas neviltoti apstiprinās, kad intervija ir galā un mazajam laiks mājup uz čučumuīžu, jo rīt gaida darbiņš - bērnodārzs. "Citādi atkal teiks, ka sāp acis, kad no rīta pie lampas gaismas modināsim," nosmejas Raitis. Daniels ir dzirdīgs un ģimenē valda divvalodība - runātā valoda un zīmju valoda. Viss ir tik dabiski! Bet sākumā bija savādāk!

Ieva: Iepazīšanās sākumā Mežaparkā pikojāmies, garām gāja pāris tā uz gadiem 50-60 un, tā skumji noskatoties uz mums, teica: „Tik jauni un skaisti, žēl, ka nedzird!” Tad vēl, lielveikalā stāvam pie gaļas izstrādājumu vitrīnas un ar zīmēm runājam, ko pirksim. Tikmēr mums pretim garlaikoti stāv 2 pārdevējas un saka viena otrai: "Labāk tu pieņem pasūtījumu, es tāpat neko nesapratīšu!" Liels bija pārsteigums pārdevējas acīs, kad pēkšņi sāku runāt.

*** Kā tad viņi iepazīs? Vai Ieva iepriekš bija satikusi nedzirdīgu cilvēku?**

Es strādāju par pārdevēju veikalānetālu no mājām, kur Raitis dzīvoja. Tā nu Raitis katru dienu iepirkās - te maizi, te sviestu utt. Es viņu uzreiz pamanīju. Teicu kolēģei, ka Joti gribētu ar šo puisi iepazīties. Kolēģe tikai noteica - kāpēc? Viņš taču ir nedzirdīgs! Bet man viņš bija iepaticies – tik gaišs, smaidīgs! Un tā vienu dienu paprasīju Raitim telefona numuru.

*** Bet kā tu to izdarīji?**

Vienkārši uzrakstīju uz papīra! Vēlāk uzrakstīju sms, ka gribu iepazīties! Un Raitis uzrakstīja OK! Nākamajā dienā pēc darba satiekāmies, pasēdējām kafejnīcā.

*** Kā sazinājāties?**

Visu rakstījām uz mobilā telefona ekrāna. Tā jau 5 gadus esam kopā!

Raita versija: Ieva man paprasīja mobilā telefona numuru. Es, protams, iedevu nevis savu, bet savas māsas numuru. Vakarā māsa man prasa, kas tas par nepazīstamu numuru, bet, kad uzzināja, aktīvi mudināja mani satikties un iepazīties ar Ievu. Tā mēs sākām! Sākumā man pat rokas trīcēja, kad ar Ievu klātienē runājos rakstiski.

*** Kā draugi, radi uztvēra Jūsu mīlestību?**

Ieva: Sākumā visi bija šokā. Es gan drošināju, ka nav jau savādāks cilvēks, tikai nedzird! Omamma gan bija manā pusē un teica, ka nav svarīgi, ka nedzird, galvenais, ka labs pēc rakstura.

Raitis: Manējie – vecāki, māsa, brālis bija pret mūsu attiecībām, jo starp mēs tomēr līdz tam dzīvojām divās dažādās pasaulēs.

*** Tagad gan visi apmierināti un ar visiem labas attiecības?**

Raitis: Ievai laukos ir tāds dusmīgs onkulis, bet arī ar onkuli tagad labas attiecības. Laukos bija veca, šķība sirsniņmājiņa. Man mašīnā bija līdz instrumenti, tad nu to mājiņu nojaucu un uzbūvēju jaunu. Visi bija pārsteigti un priecīgi. Mani novērtēja!

Ieva: Mums tagad katra diena interesanta! Kad satiekas divas dažādas pasaules - dzirdīgā un klusuma, tad katrs brīdis ir piedzīvojums! Vēl interesanti ir tas, ka esam kopā jau 5 gadus, bet katrs gads mums sākas ar citas automašīnas iegādi!

*** Par kāzām!**

Ieva: Mēs jau bijām kopā 4 gadus, mums jau bija divgadīgais Daniels – dzīvoklis bija, darbs bija, viss mums bija, kaut visu sākām no nulles. Tad nu pienāca brīdis, kad gribējās oficiālu ģimeni.

*** Par Danielu.**

Ieva: Kad paliku stāvoklī, Raitis šausmīgi priecājās!

Daniels gan jau no dzimšanas ir Virtīgs.

Man nepaveicās ar dakteri - viņa bija nelabvēlīgi noskaņota, ka bērns ir no nedzirdīga vīrieša. Kad Danielam bija 3 mēneši, aizskrēju pārbaudīt dzirdi.

*** Vai biji gatava uz savādāku rezultātu?**

Jā, biju, bet tas jau nemainītos, bērniņu jau tāpat mīlētu!

Raitis: Pastāstīju savam tētim, ka mums būs bērniņš, bet naudas maz. Tētis bija ļoti priecīgs par savu pirmo mazbērnu un nomierināja mani, ka līdz ar bērniņiem atrisināsies visas problēmas, arī naudas problēmas. Priecīgs devos mājās un tēta teikto pastāstīju Ievai.

*** Kā Raitis tevi gaidību laikā lutināja?**

Ieva: Vai, Raitis toreiz strādāja pa naktīm, mājās bieži biju viena. Bet vienu nakti pamodos un sāku stipri raudāt, ka gribu kūkas un cauri! Raitis gan mierināja, ka jāsaagaida rīts, bet es ne un ne! Beigās Raitim tomēr izdevās ledusskapī sameklēt citu našķi!

Raitis: Dzemdību dienā nevarēju savu mazo sagaidīt, tik ilgi vilkās laiks! Auklēju sieviņu uz bumbas, devu padzerties. Dabūju no vecmātes rājienu, ka es ēdot banānu, nepalīdzot sieviņai.

Vēlāk aizskrēju pie tēta, kurš turpat blakus dzīvoja, - paēdu. Kad Ieva vairs neatbildēja uz sms, jutu, ka laiks ir klāt un satraukts skrēju atpakaļ uz Dzemdību namu, tiku laikā!

Ieva (smejas): Dzemdībās es biju ļoti dusmīga uz Raiti, ka viņam visu laiku gribējās ēst! Kad mazais piedzima, nevarēju aizmigt, visu nakti skatījos uz mazo brīnumu. Otrā dienā visi bija klāt- Raita vecāki, brālis, māsa.

*** Kāds Raitis ir kā tētis?**

Ieva: Labs tētis, tikai viņam ir maz laika bērnam. Daudz laika aizņem darbs, bieži pat sestdienā. Kad vien viņš brīvs, mēs daudz braucam ciemos, atpūšamies vienmēr kopā!

*** Un Ieva kā mamma?**

Raitis: Mana mamma nav izcēlusies kā laba pavāre, bet Ieva ļoti garšīgi gatavo ēst. Vēl nekad nav bijis, ka palieku bez garšīgām brokastīm!

Un ir mīļa, laba mamma Danielam, daudz laika ar viņu pavada!

*** Vai viegli būt nedzirdīgo sabiedrībā?**

Ieva: Vispār grūti iekļauties nedzirdīgo sabiedrībā. Raitim tur labi, savi draugi. Puiši, kas strādā pie Raita, ar mani runā, bet meitenes ir atturīgas. Nepieņem ar atplestām rokām. Maz ir tādu - ir Elfa, Gita. Nezinu, kāpēc....

*** Varbūt nezina, ka tu pārvaldi zīmju valodu?**

Ieva: Šaubos, domāju, to visi jau zina.

Raitis: Ieva vispār ļoti ātri apguva manu valodu! Un viņa man iemācīja rakstīt pareizus teikumus, galotnes. Es tiešām jūtu, ka mana valoda uzlabojusies, kļuvusi bagātāka. Skolā biju huligāns (smejas).

*** Vai tas bija viegli vai grūti?**

Ieva: Vienkārši, ja dzīvo kopā, tas pielīp. Nav jau tā, ka tikai māca un māca. Tas viss notika dabiskā veidā. Mums daudzi nedzirdīgie ir teikuši, ka Raitim ir ļoti uzlabojusies valoda!

*** Vai atzīmējat Valentīndienu?**

Raitis: Mums vienmēr ir skaisti svētki – ne tikai Valentīndienā. Kopā ejam uz kafejnīcām, diskotēkām, kino, ir mīļas dāvanīgas!

Ieva: Gribam novēlēt arī pārējām ģimenēm un visiem, kas ir iemīļējušies un mīl, – cienīt savu otru pusīti, mīlēt un piedot, ja kādai „paslīdējusi kāja”. Tad arī mīlestība nezudīs un 10 gadi liksies kā viens!

Nūjosim. Uz veselību!

Ansīs Smons

Pirms pāris gadiem „Latvijas Avīzē” izlasīju rakstu par jaunu pastaigas, var arī teikt, ģimenes sportošanas veidu – nūjošanu.

Tas pamudināja pārtaisīt mūsu dēlu nolietotās hokeja nūjas par nūjām soļošanai, un abi ar Valentīnu, manu sievu, devāmies savā pirmajā gājienā pa mežu.

Tagad jau tas mums kļuvis par regulāru paradumu – esam iznūjojuši Beberbeķu u Kleistu mežus, Daugavgrīvas pludmali un visu tuvējo apkārtni. Pāris stundās itin viegli tā pieveicam savus 10 kilometrus.

No pieredzes varu teikt – tas ir lielisks stimulējošs pasākums visu gada gājuma cilvēkiem, kas izkustina muskuļus, stiprina miesu un atsvaidzina garu.

Paldies manai sievai Valentīnai, kura uzņēmīgi un uzticīgi soļo ar mani ne tikai nūjošanā, bet arī visā dzīvē. Izmantojot šo izdevību, vēlu viņai tuvākajā jubilejā daudz laimes, labu veselību un dzīvesprieku visās turpmākajās gaitās. Lai tās rit viegli un pacilājoši!